

дѣ полегка и тихо, обаче граница-та въ природа-та е силна, и кой-то веднѣжъ а премине, той веки не може да са върни въ животатъ си. Това преминѣване ный го виждаме, но усещаніа-та ни са много славы за познаваніа-та на синорна-та черта (кризна, хиндекъ). Въ состоаніе-то на мнима-та смѣръть, най главны-те животны отпавланіа (вѣрвени-то на кръвъ-та) твърдѣ е вѣрно че са продължаватъ още безъ да ги виждаме, и сѣщо-то свръщане на кръвъ-та вѣроатно че не са запира севсѣмъ, но това предпологане става като гатанка за наши-те чѣства (усещаніа), умрѣлыатъ е приличенъ на часовникъ (сахатъ), кой-то са е заправъ, като е кердисанъ; пскѣтнетъ мѣ рѣка-та (мандахъаката), и той изново трѣгнева и вкорани-те мѣ пакъ потрѣгаватъ и показаватъ сахати-те като пѣрванъ; тѣй искра-та са крыве подъ пепельа; ако бы да а разсватъ и раздѣхатъ, да й са даде храна (дрѣвца)—та ще са разгори; ако бы да а оставатъ—та за скоро ще изгасни навѣчно. Тѣй сѣщо е мнимомрѣлыа, ако го трѣшешь, пѣснишь кръвъ, затоплишь, и той ще оживѣй, или ако го оставишь, той изново умира навѣчно.

Безъ да са пѣскаме въ теоритически, по много или по малко остроумны, а все така гадателни изаснаваніа за мнима-та смѣръть, и не считамъ за нѣждно да представявамъ различни мнѣніа отъ учени чловѣцы за този предметъ, ный са благодариме съ свидѣтелствата, цото не оставатъ никакво сомнѣніе въ това, че чловѣцы-те, кои-то вѣха четини за умрѣли, твърди часто сѣ оживавали въ преминѣване-то на два или три дененсціа, а въ нѣкои слѣчай и послѣ 4 даже и 8 дена